

POSTÁS DOLGOZÓ

A POSTÁSOK SZAKSZERVEZETÉNEK LAPJA

KÉZBESÍTŐKRŐL, MUNKAVERSENYRŐL, GYERMEKINTÉZMÉNYEKRŐL

Tudósítás az elnökség üléséről

Szakszervezetünk elnöksége július 29-i ülésén Besenyei Miklós főtájtár beszámolt a legutóbbi ülés óta történt eseményekről, intézkedésekről, munkáról. Elmondta, hogy a SZOT elnökségi ülésén elhatározták: 1972. áprilisában össze hívják a szocialista brigádvezetők országos tanácskozását. Ezt megelőzően a többi szakszervezet, így a Postások Szakszervezete is, ez év végére hívja össze a szakma szocialista brigádjainak vezetőit. A SZOT elnöksége állást foglalt a zölde-ségárrakkal kapcsolatosan, mégpedig úgy, hogy azok növekedését nem fogadta el, s a kormányban a közeljövőben javaslatot tesz: készítsenek zölde-ségtermesztési programot.

Hamarosan sor kerül a szakszervezeti sportegyesületek, sportkörök vezetőségének választására. A továbbiakban a főtájtár elmondta, hogy a szakszervezetek XXII. kongresszusa utáni munka, a kongresszusokon elhangzott javaslatok feldolgozása, megvalósítása elkezdődött.

Az elnökség elé került a budapesti kézbesítők élet- és munkakörülményeinek helyzetéről szóló beszámoló, amelynek Deicz Gábor, a Budapesti Postaigazgatóság vezetője volt az előadója. A kiegészítő jelentést pedig az igazgatóság szakszervezeti tanácsa terjesztett elő. (E témáról lapunk

más helyén írunk részletesebben.)

Elfogadták az elnökség részéről azt az előterjesztést, amely a posta IV. ötéves tervidőszakára kitűzi a szocialista munkaverseny-mozgalom főbb céljait. (Erről a témáról lapunk múlt havi számában cikk jelent meg.) A célok összefoglalón határozzák meg a legfontosabb versenyfeladatokat a szakma, illetve a szakszervezet tennivalóit. Hangsúlyozza: a szakszervezetnek ismertetnie kell a tervet, az abból adódó tennivalókat és segítenie, megteremteni a vállalások teljesítésének feltételeit. Biztosítani kell a versenyben élenjárók erkölcsi és anyagi elismerését, jutalmazását, kitüntetését. A szakszervezeti szervezetnek pedig mozgósítani kell a postaszervek dolgozóit a munkaversenyben való állandó részvételre, megértetni velük a jobb eredmények elérését szolgáló szocialista munkaverseny lényegét, továbbá, hogy a munkaverseny eszköze a IV. ötéves terv végrehajtásának, ami együtt jár a postás dolgozók és az egész társadalom jólétének növekedésével.

Figyelmet keltett az a jelentés is, amely a posta gyermekintézményeinek helyzetéről, azok továbbfejlesztésére vonatkozó javaslatról szólt. A posta 15 gyermekintézményt — 7 bölcsődét és 8 napközi óvodát — tart fenn, amelyekben 624 férőhelyen jelenleg 890 gyermeket gondoznak. Tény, hogy ezekre az intézményekre a posta, a szakszervezettel egyetértésben biztosította a szükséges fenntartási összeget, azonban mindenütt a zsúfoltság a jellemző. Érthető, hogy a IX. kongresszus határozatában teret kapott a gyermekintézmények fejlesztése, az óvodai férőhelyek növelése. A Vezérigazgatóság e határozat alapján, e célra a IV. ötéves tervben 20 millió forintot biztosított. Budapesten a tanácsi szervekkel történt megállapodás alapján több kerületben hozzájárulunk az új gyermekintézmények költségeihez, így több mint 100 férőhelyet biztosítanak a postás dolgozók gyermekeinek. A Gorkij fasorban körülbelül 6 millió forintot költséggel korszerű 200 férőhelyes központi postás óvoda létesül. Vidéken hasonló a törekvések. Felmerült: néhány korszerűtlen óvodát, napköt a posta megszüntet. Az elnökség álláspontja: egyelőre ne szüntessék meg, mert az igények nagyok. Összevetve a fővárosban és vidéken a tervidőszak végére mintegy 250—300 férőhely-növekedés várható.

Ezek után került sor az 1970

—71. oktatási év tapasztalatairól, eredményeiről szóló jelentés, illetve az 1971—72. oktatási év irányelveire vonatkozó írásos anyagok megvitatására, illetve elfogadására.

A szakszervezeti politikai tömegoktatás helyzetét elemezve kitűnt: 10 278-an vettek 592 tanfolyamon. Megjegyzendő, hogy az időközbeni lemorzsolódás és a fizikai munkások aránya rosszabbodott, viszont a nődolgók arányszáma javult. Budapesten a legkedvezőtlenebb a politikai oktatásban való részvétel. Az oktatás nagyon népszerű, hiszen a legaktuálisabb témákat tárgyalják, így az árak alakulását, a postai bérrendszert, a szabad szombatot, a munkaidő-csökkentést, a nők helyzetének javítását, szakszervezetünk IX. kongresszusát, a bizalmi munkáját, a szocialista brigádmozgalmat és fontosabb külpolitikai kérdéseket stb. Lényeges, hogy erre a területre nagyobb energiát kell áldozni, hiszen több mint 10 000 szervezett dolgozóval van állandó kapcsolatunk, s ez a szám remélhetőleg egyre növekszik. Feltétlenül figyelembe kell venni a különböző rétegek igényeit.

Az elnökség az előterjesztett jelentéseket, beszámolókat, illetve javaslatokat alapos vita után, módosításokkal elfogadta. (b-gy)

Gondok, tennivalók

Elkészült a posta első félévi mérlege. Eszerint a teljesítmények utáni bevételek alakulása általában megközelíti az előirányzatokat — kivéve a helyközi távbeszélgetést. A távolsági beszélgetések darabszáma némi csökkenést mutatnak. (Örvendetes viszont, hogy a Helyközi Távbeszélő Igazgatóság júliusi tervét mintegy 2 millió forinttal túlteljesítette!) Egyes szolgáltatások fejlődési üteme lassabb, míg másoké gyorsabb. Lassabb a hagyományos postaszolgáltatásé! Nagy a növekedés a televízielőfizetők számában: a félév végén — az év eleji 1 697 534-el szemben — 1 863 468 előfizetőt tartottunk nyilván. Ha a fejlődés a második félévben is tart, az előfizetők száma év végére meghaladja a 2 milliót.

A posta bevétele 3 milliárd 255 millió, ez 4,2 százalékkal nagyobb, mint a bázis időszakában, de az előirányzathoz képest azonban mintegy 1 százalékos a lemaradás. Ez a kisebb gond, ennél lényegesen nagyobb problémát okoz, hogy az önköltség majdnem minden szolgáltatásnál jelentősen nőtt. Az okok pontosan még nem is ismertek, de az biztos, hogy a ráfordítások mintegy 193 millióval emelkedtek, amelyben némi szerepe van a készletnövekedésnek is.

A posta féléves nyeresége 423 millió 133 ezer forint, ez jelentősen elmarad a bázistól, és kisebb az első félévről számítotttal is. Az elmúlt években féléves eredményeink meghaladták az éves tervben előirányzottakat az 50 százalékat. (54—55 százalék is volt.) A félévben csak valamivel több a 45 százaléknál. Igaz, 4—5 évvel ezelőtt előfordult a jelenlegihez hasonló féléves eredményalakulás, és év végére mégis túlteljesítettük a tervet.

A bevételek elmaradása minden bizonnyal összefügg az azzal is, hogy néhány beruházásunk üzembe helyezési határideje elhúzódtott. Csak a legjelentősebbeket említem ezek közül: a Lágymányosi távbeszélő központot, a belföldi és nemzetközi távvalasztó központot, valamint a síófoki góttávbeszélő központot, amelyek üzembe állítása fél évet, illetve még ennél többet is késik.

Csökkentő hatással volt az eredményre az a helyes intézkedés is, hogy január 1-től visszamenőleges hatállyal kiadták a bérfejlesztést, míg az előző években annak nagyobb részét csak az év második felében használták fel. Ezen túl az új bérrendszerre való áttérés miatt előre kellett hozni a ruhatáritést is. Az év első felében a bázishoz képest több mint 7, azaz 1970 végéhez viszonyítva több, mint 3 százalékkal nőtt a bér-színvonal.

A költségek növekedésének ezen túlmenően számos egyéb oka is van. A külső okokról — például a távbeszélőszlopok, a nyomtatványok és egyéb árak emelkedéséről —, a postás dolgozók nem tehetnek, és véleményünk szerint ezek hátrányos hatásai alól mentesíteni is kell a postát, de a postás dolgozókat is! A posta vezetésének pontosan kell ismerni a költségnövekedés okait, és a külső okok miatt bekövetkezetteket az illetékesekkel kell elfogadtatni!

A gazdálkodással összefüggő esetek miatt előállt költség-növekedés pedig belső intézkedést kíván a vezetők részéről. Az ésszerűség határain belül takarékos gazdálkodás szükséges a postán is. Ráfordításaink, elsősorban a berendezések műszaki állapotának, a szolgáltatás minőségének javítását, valamint a munka és munkahelyek kulturáltságát, a dolgozók életszínvonalának emelését kell, hogy biztosítsák. Igaz, ez az év a korábbiakhoz viszonyítva nehezebb a gazdálkodást illetően, de ezeket le kell tudni küzdeni, ez érdeke valamennyi postás dolgozóinak. A termelés önköltségének csökkentése egész népgazdaságunkban nagyon lényeges feladat. Az MSZMP Központi Bizottsága és a kormány augusztus 4-i állásfoglalása ezt a tennivalót mindannyiunk számára egyértelművé teszi.

A munkaverseny-mozgalomnak célja: a hatékonyabb gazdálkodás segítése, kezdeményezése az ésszerű takarékoskodásra. Ezt az előkezező hónapokban a szakszervezeti szervek felvilágosító és verseny szervező munkája során se tévesszék szem elől: őszintén kell a helyi gondokról beszélni a dolgozóknak így, csakis így kapjuk meg tőlük a segítséget, a jobb munkát.

Azért is szólunk már most ezekről a dolgokról, hogy a dolgozók kellő időben kapjanak tájékoztatást az egész posta eredményeiről és a gondokban osztozva megértést és végrehajtást azokat az intézkedéseket, amelyeket a szakszervezet tesz annak érdekében, hogy a terveket, minden vonatkozásban teljesítsük.

A soron következő termelési tanácskozások ezekre irányítsák a figyelmet. A javaslatok a szervezettebb, gazdaságosabb, minőségileg jobb munkára irányuljanak. Különös figyelmet fordítsanak mindenütt a távtró- és távbeszélő szolgálatra, hogy az e téren jelentkező igényeket kielégítsük, mert e két szolgálati ág döntően befolyásolja az egész posta eredményének végső alakulását.

A napokban nyilvánosságra hozták a Statisztikai Hivatal jelentését. Népgazdaságunk fejlődik, s várható, hogy a posta szolgáltatásai iránti igény a második félévben még nagyobb lesz. Fegyelmzett, pontos munkát elvárunk ki azokat. Ha teljesítjük a tervet, nem marad el az eredmény sem.

Bíró Bódis József

HARMINCON INNEN

KISZ-kongresszusunk készülnek

A KISZ-titkár kerestem a miskolci 1. hivatalban. Dobai Lukács hivatalvezetőhöz irányítottam. Nocsak, a KISZ-titkár nem nyilatkozhat?

Dobai Lukács mosolyog: erről szó sincs, sőt, építünk az önállóságukra, igyekszünk fórumot biztosítani arra, hogy

elmondják véleményüket. S igazolódott ez az állítás a sebtében „meghirdetett” kerekasztal-beszélgetésen, amelyen részt vett Tóth Ferenc, a párttitkár, Farkas István, a szakszervezeti tanács titkára, Zlidák Sándorné, a KISZ-titkár és Pásztor Károly, a szakszervezet és KISZ együttes sportfelelőse.

— A közelgő KISZ-választások és kongresszus felszínre vetik az ifjúságpolitikai kérdéseket — mondja Farkas István. — Most a szervezés időszakában szeretnénk megadni minden támogatást a KISZ-bizottságnak.

— Igényeljük is az idősebbek tapasztalatát — veszi át a szót Zlidák Sándorné. — Hivatalunk 515 dolgozójának harminc százalékát öleli fel szervezetünk, s ha hűek akarunk lenni az igazsághoz, megoldani való is akad bőven. Nem akarunk fölöslegesen „önállósodni”, elszigetelt módon csak a fiatal generációról építeni. Igényeljük az együttműködést!

— Milyen területen?

— Elsősorban a nevelésben! Ugyanis munkaerőhiánnyal küzdünk. A megoldás az, ha a fiatalok számára vonzó légkört teremtünk, s meggyőzzük őket: érdemes itt dolgozni. Úgy érzem, ez nevelési feladat. Személyes példamutatást, okos felvilágosító szavakat és tetteket igényel.

— Mit ért tettek alatt?

— Pásztor Károly a megmondhatója, hogy a hivatalvezetés és a szakszervezet által támogatott sportmozgalom mi-

lyen eredményeket szült...:

A sportfelelős fejezi be a megkezdett mondatot és funkciójához híven, nagy lendülettel sorolja az eredményeket: megnyertük a városi kerekpárversenyt, győztünk a lövészversenyen, sakkversenyen! Önálló asztalitenisz-, tollaslabda-szakosztályt létesítettünk! A szakszervezet erkölcsi és anyagi támogatásával pályát csináltunk a hivatal udvarán! Az aktív sportélet nagy hatást és vonzást gyakorol a fiatalokra. Hírlik a városban: érdemes eljönni hozzánk dolgozni, mert van foci, kerekpár és felszerelés! Aki pedig itt dolgozik, megcsillámulnak abbéli felelősökben, hogy érdemes itt maradni.

— Persze, a sport a nevelőmunkának csak az egyik fontos oldala — mondja Tóth Ferenc, a párttitkár. — Az ifik meggyerése, nevelése sokoldalú feladat. A pártbizottság nemrégiben foglalkozott az 1916-os kormányhatározattal, s megállapította: annak nyomán meg kellene újítani a szervezeti életet. Egyre több az olyan fiatal, aki képes összefogni, meghatározni a mozgalmi feladatokat, felszámolni a nehézségeket. Ilyen például a továbbtanulás. Többségében fizikai dolgozók gyermekei között jelenleg csak egy fecske mutat hajlandóságot a továbbtanulásra.

— Elégedett vagyok a fiatalok munkájával — nyilatkozza Dobai Lukács. — Sőt, azaz: a szellemmel is, ami az utóbbi időben kialakult. Úgy

látszik, a KISZ-kongresszusnak már az előzele is lelkesítő, mert a fiatalok munkavállalásukat is tesznek. Vállalták a táviratkézbizetési idő csökkentését, és ez sikerült. Karbantartják azokat a hűtőszekrényeket, amelyeket szakszervezeti javaslatra szereltek be. Virágba borították a hivatal udvarát, környékét, s e kertetek ápolják is kitar-tóan...

— Melyek a legsürgősebb tennivalók?

— Mivel a kézbesítő csoport többsége fiatal, szeretnénk belőlük kialakítani egy állandó magot. Így megszűnne e részlegben a fluktuáció, vagy legalábbis csökkenne. Lehet, hogy később szocialista brigád, vagy brigádok is alakulnának. — Amikor a KISZ-titkár ezeket mondotta, várakozásteljesen a szakszervezeti tanács titkára nézett, aki nyomban helyeslően rábólintott: — Közös feladat! Együttes erővel megoldjuk!

Nehéz feladat újságírói eszközökkel ecsetelni ezt az utolsó gesztust. De ez az egyetlen oda-visszapattanó szikra jellemzője és kifejezője annak a viszonyoknak, ami szakszervezet és KISZ között létrejött. Még nehezebb érzékeltetni a hivatalvezető irodájában kialakult légkört, amely bizonyította: a kapcsolat nemcsak ezen a tengelyen perdül, hanem a gazdasági vezetés és pártszervezet, ifjúság és felnőttek szoros, egymásnak segítői akaró barátságán is.

(marton)

Ötvenégy takaró

Kedves Postás Dolgozó Szerkesztőség!

Ezúton értesítjük Önöket, hogy megkaptuk azt az 54 takarót, amelyet a Posta Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság vidéki és budapesti szocialista brigádjai küldtek a Magyar Nők Országos Tanácsához a vietnami gyermekek részére.

A küldemény azt mutatja, hogy a szocialista brigádok féltő szeretettel figyelik a vietnami nép harcat és segíteni kívánják ügyük győzelmét.

Köszönjük a Szerkesztőségnek, hogy figyelemfelhívó munkájával segítette a „Takarót a vietnami gyermekeknek” szolidaritási akció sikerét.

További eredményes munkát kívánunk.

Fazekas Sándorné
Magyar Nők Országos Tanácsa
Társadalompolitikai Osztály vezetője

„Köszönjük a szakszervezetnek...”

„Hirdetmény! 1971. augusztus 1-től vasárnap és ünnepnap a postahivatal zárva van. Sürgős esetekben telefonálni lehet a segélykérő állomásról, a tanácsépület előtt. Zagyvaszántó, 1971. július 15. A hivatalvezető.

E hirdetményt olvastuk dr. Csala Jánossal, a Vezérigazgatóság postaforgalmi ügyosztályának főelőadójaival együtt, augusztus 1-én reggel 6 órakor a zagyvaszántói hivatal ajtaján. Csengőszóra Virág Tiborné hivatalvezető nyitott kaput.

— Gyermekegondozási szabadságon vagyok. Dr. Honti Józsefné helyettesít, de korán jöttek, a zárlat Hatvan 2-ből csak 6 óra 39-kor érkezik. Férjem a postakocsi vezetője.

— Mi a véleménye a vasárnapi zárva tartásról?

— 1953 óta dolgozom a postánál. Két gyermekem van. Régen, nagyon régen várom ezt az intézkedést. Emlékszem, régebben a szakszervezet már kezdeményezte ezt, de aztán nem történt semmi. Most viszont a IX. kongresszus határozata meghozta az eredményt. Köszönöm a többi postáscsaládanya nevében is!

Megérkezik kerékpáron Takács Pálné, az egyesített kézbesítő. Ő van megbízva a zárlat átvételével és másodmagával együtt a hírlapok, táviratok, expressz-küldemények vasárnap reggeli kézbesítésével. Az óra halad, a gépkocsi kéri. Közben megtudjuk Takács Pálnétól, hogy megfelelően kioktatták, meg azt is, hogy Zagyvaszántón mintegy 300 család, vagy 700 újságra fizet elő. Végre megérkezett a gépkocsi!

Nézünk, mi van a zsákban? Dr. Csala János elégedetten

veszi tudomásul, hogy az egyesített kézbesítő szakszervezet bontja fel a zsákot. Tartalma: 17 postautalvány, három csomag, ajánlott levelek, távirat egy sem, no, és az újságok. Takácsné telefonon érdeklődik, várható-e távirat, várható-e távbeszélő-meghívás. A válasz: nincs. Ezután gyorsan szétosztják az újságokat, meg az aznap kézbesítendő küldeményeket, s rövid időn belül el is tűnnek a kis utcácskákban.

Apcon is voltunk. Kővér Béla hivatalvezető karbatett kézzel figyeli, hogy az egyesített kézbesítők, mint osztják szét az újságot.

— Két bizott meg a vasárnapi zárlatbontással?

— Márta Józsefnét. Jöjjön ide, szaktársnő, bontsa fel a zsákot!

Mártánét hideg zuhanyként éri az utasítás, remegő kezével próbálja a zárlat kinyitni. Nem megy!

— Megmagyarázták önnek, hogyan kell e feladatot elvégezni?

— Nem. Soha nem is csináltam!

— Jöjjön ide, Hartman Györgyné. Magát bírom meg ezzel a feladattal. Szóval így kell a zsákot felbontani. Utána szétválogatja a küldeményeket, az expresszleveleket, s az egy disztáviratot különrakja, mert azokat még az érkezés napján kézbesíteni kell. Hogy mennyit kap ezért? 20 forintot vasárnaponként, s ezenkívül az eltöltött időt összeírjuk és az éves szabadsághoz hozzáadjuk. Elvállalja?

— El én!

— A zárlatfelbontás után telefonon érdeklődik a központtól, hogy van-e távirat, vagy távolsági meghívás, s ezután viszik ki a hírlapokat, és az esetleges táviratokat, expressz-

küldeményeket. — Ez utóbbit már a vezérigazgatóság főelőadója mondja. A hivatalvezető pedig zavarban van. Minden oka megvan rá. A Postaügyi Értesítőben hetekkel előbb megjelent a rendelkezés. De úgy látszik, nem tanulmányozta át eléggé, ugyanis ő azt képzelte, hogy a 20 forintot kettéosztja és két kézbesítőt bíz meg a feladattal.

Következő állomásunk Rózsaszentmárton. Eppen indulni készültek. Kundraht László hivatalvezető bemutatja a vasárnapi szolgálatot ellátó Jakab Jánosné kézbesítőt. Jakabné, ahogy mondani szokás: mindent tud. A kezelési tennivalók elvégzéséhez a vezető mintákat készítette. A főelőadó megdicséri a hivatalvezető körültekintő munkáját.

— Köszönöm a dicséretet, de bizony, jobban esne, ha a Miskolci Postaigazgatóság lakásproblémámat is megoldaná. Családommal 2—3 kilométernyire egy tanyán lakom. Közben itt, a postaházban 3 szobás lakás áll üresen 3 éve. Azt mondják, hogy a távlati terv szerint a helyiségre szükség van. Én elhiszem, csak éppen három éve mondják ugyanezt, s szerintem még jó néhány évig üres lesz. Legálább a szoba-konyhát adnák nekünk. (A Miskolci Postaigazgatóság, reméljük, odafigyel erre a panaszra.) Közben a hírlapkezelők útra keltek...

Nagyon szép, takaros postaházba kopogtattunk Szűcsi községben. Kovács Lajosné egyesített kézbesítő 11 éve postás, gyakorlott szakember módjára végzett el mindent.

— Távirat, ajánlott és expressz-küldemény nem jött, így hát maradt az újság. Hallottam, hogy Csehszlovákiában

vasárnap nem jelennek meg a napilapok. Követhetnénk ezt a példét nálunk is... — jegyzi meg tréfásan.

— Szívesen végzi ezt a feladatot?

— Igen, szívesen. Fizetnek is érte, meg aztán így is, úgy is be kell jönnünk.

— A hivatalvezető miért nincs itt? A rendelkezés szerint az első két vasárnap itt kell lennie.

— Nagyon messze lakik. A Mátravidéki Erőműnél. Megbízunk egymásban, már hetekkel ezelőtt megbeszélgettünk mindent.

Kilenc óra körül érkezünk Gyöngyöspata községbe, a hivatalban már senki nem találtunk, s ez természetes is. Útközben találkoztunk a hírlapot kézbesítő asszonyokkal. Nézegettük az elhanyagolt épületet, s a szemben levő felket, amelyen tudomásom szerint tavaly december végéig már fel kellett volna épülnie az új postaháznak. De csak a magas gazzal benőtt alapok villantak itt-ott elő.

Augusztus 1-én, vasárnap tehát csaknem két és félezer vidéki kishivatal nyitvatartása szűnt meg. Amerre jártunk, láttuk a segélykérő telefonokat, mert ez az első feltétele annak, hogy a szakszervezetünk IX. kongresszusának határozata nyomán életbe lépő posta-vezérigazgatói utasítást végrehajtsák. No, meg az is, hogy legyen, aki vállalja vasárnap reggelként a hivatalvezető helyettesítését. Sok-sok kishivatali dolgozó hálás azért, hogy szakszervezetünk kezdeményezésére ezentúl a vasárnapokat családja körében töltheti. Tapasztaltunk ugyan némi zökkenőket, de hisszük, hogy elhárulnak.

Bérces György

Kábelhiány — lemaradás!

Egy időben előfordult nálunk, hogy miközben órákat zengtünk a szocialista munkaverseny nagyszerű eredményeiről, mélyen hallgattunk arról, hogy a terveket nem mindenben sikerült teljesíteni. E gyakorlat, szerencsére, a múlté, de néha még előfordul. Szakszervezetünk IX. kongresszusának céljai legyenek összehangban a tervekkel.

Megnéztük: a Központi Kábelüzemben hogyan érvényesítik a kongresszus határozatát. Kérdéseinkre Tóth Sándor, Ágoston András, Hugyi Imre szocialista brigádvezetők és Környei György, a termelési osztály csoportvezetője válaszol.

A Kábelüzemben évek óta a termelési programra alapozzák a szocialista brigádok munkavállalásait. Az igazgatóság negyedéves bontásban bocsátja a termelési programot az építészeti osztály rendelkezésére, ezt egyeztetik a tervdokumentációval, majd az egyes brigádokat beosztják a munkákra. A felajánlásokra csak ezek után kerül sor. A második negyedévesben az igazgatóság írásban javasolta a szocialista brigádoknak: a munkák határidőre történő befejezésére, a termelési feladatok elvégzésére, munkakörülmények javítására, a minőség javítására törekedésre; így az I. sz. Főépítészeti osztály a váci helyi hálózat építésére; a Déli pályaudvar (Jakobinusok tere) munkálataira; a Soroksári út korszerűsítésére. III. sz. Főépítészeti osztály: a Martfű—Szeged—országhatár koaxiális kábel-építésre; a mosonmagyaróvári koaxiális aléptípusú; a pécsi helyi hálózati építési munkák befejezésére és a mezőkövesdi távkábel áthelyezési munkálataira.

E módszer negyedévenként ismétlődik. Így módon az üzem tervfeladatával szinkronban áll a szocialista munkaverseny — kommentálják a tényeket beszélgetőpartnereink.

Az elmúlt években gondot okozott, hogy a tervdokumentáció nem állt mindig időben rendelkezésre. Javult a helyzet?

— Néha-néha még ma is előfordul, de a főépítészeti osztálynak adott negyedéves tervezési programot már a tervdokumentáció figyelembevételével állítják össze.

— S az anyagellátás?

— A kábelhiány gyakran akadályozza a szocialista brigádok zavartalan munkáját. Tégla, sóderből sincs mindig elegendő, a szállítás sem zavartalan, a Járámtelep akadozva elégtit ki az igényeket...

A legnagyobb zavart a kábelhiány okozza. Ezen úgy próbálnak enyhíteni, hogy az anyagcsoport szocialista brigádja szerződést kötött az Anyaghivatal szocialista brigádjával, hogy öt napon belül a munkahelyekre továbbítják a gyártóüzemtől érkező kábeleket. Ha a szükség úgy kívánja, segítenek egymásnak a mérésben, elosztásban.

A felvételek szerint a Kábelüzem „csak” 98 százalékra teljesítette tervét. Akaratlan a kérdés, hogyan lehetséges ez?

— A forintban mért értéktértnél van a 2 százalékos lemaradás. Egyes munkákat képtelenek vagyunk a kábelhiány miatt befejezni. A normaórán mért teljesítmény azonban 8 százalékkal több a tervezettnél, s ez arról tanúskodik, hogy a szocialista brigádok becsülettel teljesítették az első felében tett felajánlásukat — mondják befejezésül.

Mindehhez összegezésként csupán annyit: szakszervezetünk IX. kongresszusának e témába vágó határozatát a Kábelüzemben érvényesítik, s eredményeik a jelenleginél is jobb lehetnének, ha az anyagellátás folyamatos lenne... (macsári)

Tislér László

Németh István

Vellák Sándor

Takács Sándor

Lichtenberger József

Kepe Károly

A hőség Nagykanizsán is elviselhetetlen. Arnyékba menekül, aki tud. A szobákban, az irodákban bekapcsolják a ventilátorokat. Tislér László, a Nagykanizsa 2. sz. hivatal vezetője mindent megtesz, hogy jó körülmények között beszélgethessen a nevezetes, híres „ötösfogat”, az ötfős Kossuth szocialista brigád éppen munkában nem levő tagjaival. Alig néhány hónappal ezelőtt még ő is a brigád tagja volt.

Németh Istvántól, a brigád vezetőjétől tudom: 1962-ben alakultak.

— Először 1965-ben nyertük el a szocialista címet, amely azóta is a miénk — mondotta büszkén.

Megkapták a bronz, az ezüst, az arany fokozatot, okleveleiket, kitüntetéseiket se szeri, se száma. A brigád — Németh István, Vellák Sándor, Takács Sándor, Lichtenberger József, Kepe Károly — a kiváló hivatal címért folytatott versenyt is esztendőket óta segíti. Mindenképpen méltó helyre került tehát a posta kiváló brigádja kitüntetés és jutalom.

Kik ezek az emberek, hogyan élnek, dolgoznak a hétköznapokon, a munkahelyükön és otthon?

A legtöbbet Németh István, a brigád szervezője, vezetője, lelke mondatná, de először Vellák Sándor szavaira figyelek.

— Kollektívában dolgozunk, ez pedig követeli az egyre jobb munkát. A levelezésnél segítünk egymásnak, tanítjuk a fiatalokat. A tisztító tanfolyam elvégzése után is minden évben részt vesznek a politikai szemináriumon. Segítünk a postásport szervezésében. (Németh István szervezőkészségéről már jóval a beszélgetés után, a városban hallottam. A környék-

NYUGTALAN EMBEREK

ben lakó fiúkból labdarúgócsapatot szervezett, és versenyre is benevezett velük. A szocialista ember ott nevel, oktat, ahol éppen lehet, ahol tud.) A felszabadulás óta részt vesz a szakszervezeti mozgalomban mint főbizalmi, majd titkár, 1958 óta viszont az szb elnöke. Az országos irányítási versenyben 1948 óta mindig az első vagy a második helyezett.

— Ezzel kapcsolatban lenne egy javaslatom — mondja Németh István. — A versenyt ki kellene terjeszteni. Húsz éve versenyznek ugyanazokkal. Egyeseknek szinte bérelt helyük van. Miért? Lehetne például külön a fiataloknak irányítási versenyt rendezni, ahol az öregek nem vihetnék el tőlük a pálmát.

Takács Sándor szerint az, hogy szocialista valaki, érzelmi és világnézeti kérdés, de fontos a többi dolgozóhoz való viszonya is. Szűlei még négy holdon gazdálkodtak, ám této-vázás nélkül tudták, hol a helyük. Az apa tanácselnök, a testvére párttitkár.

A Kossuth szocialista brigád munkája igen felelősségteljes. Tőlük is függ, hogy a sajtó, a levelek mindennap pontosan eljussanak rendeltetési helyükre. Gyorsan, pontosan kell dolgozniuk, pedig most ketten hat ember munkáját végzik, a postafeldolgozás mellett zsákukat is cipelnék.

Am a nehéz munka mellett sem hanyagolják el a tanulást: Németh István szakszervezeti iskolát végzett, Kepe Károly és Lichtenberger József pedig a levelező tagozaton a gimnáz-

iumot. Valamennyien részt vesznek minden évben a politikai oktatásban is.

Nem ilyen kedvező a kép az újtásalkról. Németh István úgy fogalmazta meg, hogy nem kedveznek az újtásnak, az újtóknak. Javasolták például, hogy a mozgópostakocsiba vezessék be a csengőt. Nem fogadták el, pedig különösen télen könnyítene helyzetükön. Mindezek ellenére az újtókedv nem csökkent, hamarosan újabb javaslatot nyújtanak be.

A brigád teljes létszámban ritkán találkozik. Az egyik ilyen ritka alkalom május 1, amikor a szőlőhegyen ünnepelnek bognárcsuglyás, forró pörkölt és jó zalai borok mellett.

A névnapokat is megtartják, csak hogy nálunk egy névnap nyolc napig tart — jegyzi meg nevetve. — Azért van ez — teszik hozzá magyarázóan, mert csak az mehet köszönteni, aki éppen szabad. Nyolc nap alatt aztán mindenkire sor kerül.

Tavaly mégis tettek egy közös kirándulást Tihanyba, az idén tavasszal pedig Sopronba. Csak szervezési kérdés mindez.

Feldolgozatlan posta azért emiatt sohasem maradt, még csúsforgalomban sem. Mert akkor, aki szabad, jön segíteni, sokszor még a nyugdíjasok is, hogy karácsonykor egyetlen csomag, levél se maradjon kézbesítetlenül. Ilyen szellemben nevelik a fiatalokat is. A legjobbak közé tartoznak, kiválóan dolgoznak, de nem hallgatnak azokról a problémákról sem, amelyek foglalkoztatják őket.

— A törzsgárdatagok fokozottabb megbeszélésének kellene érvényt szerezni — mondotta Németh István. — Ma például annyi a fizetése a régi dolgozónak, mint annak, aki most lépett be. A mozgóposta-rovatolók meg kevesebbet keresnek, mint a csomagrakodók.

— De baj van a munka minőségével is — folytatta. — Felvetődött: az egyik országból a másikba menő levelek késnek. Véleményem szerint a szocialista tudat hiánya miatt van ez. Itt nagyon sokat jelentene a pesti és a vidéki szocialista brigádok egyetértése, mert hiába dolgoznak jól, ha a pestiek vagy a megyeiek hanyagok. Persze, ez fordítva is érvényes. A szocialista brigádok közfeljövöbeni tanácskozásán erről is beszélni kell.

Nézegetem a brigádnapló új kötetét. A bejegyzések között találok, hogy Kepe Károly arany-, Lichtenberger József pedig ezüstérmét kapott a szakma ifjú mestere versenyen. A brigád céljairól, törekvéséről, versenyvállalásairól is jelt adnak, de arról hallgat a krónika, hogy javultak a munkakörülmények. Pedig bevezették a gáztüzelést, újjáfestik a földszinti munkahelyüket. Hűtőszekrényt kaptak, van gázrezsójuk is, bár az Utasellátó 6 forint 50 fillérért ad számukra ebédet, s tegyük hozzá: a rovatolók munkaideje a 250 óra helyett ma már 210 óra.

Nyugtalan a Kossuth szocialista brigád minden tagja, semmit sem hagyunk szó nélkül. A munka minőségének javítása, a jó szándék vezetni őket akkor is, ha türelmesebbnek kellene néha lenniük, ha még valami megoldására nincs meg a lehetőség. Mindez azonban eltörpül a brigád csaknem egy évtizedes folyamatos jó munkája mellett...

Bába Mihály

Befőzési tanácsok

Postás Panni:

Konzerviparunk kitűnő készítményekkel látja el a dolgozó háziasszonyokat, azért sokan ma is szívesen befőznek. A modern háziasszony nyersen, vagy egészen kevés főzéssel tesz el télire gyümölcsöt, hogy vitamin-dúsabb maradjon. Íme, néhány receptajánlat:

Ivóparadicsom: a paradicsomot nyersen átpaszírozzuk, a levét főzzük, ha felforr, dobunk bele egy kávéskanál salicylt. Öt percig forraljuk még, aztán üvegbe töltjük, lekötjük és kész. Nem kell szárazgőzbe tenni!

Lecső: a paprikát-paradicsomot zsírral, hagymával piros paprikával fűszerezzük, mintha azonnal elfogyasztanánk. Kevés salicylt teszünk bele, s forrón üvegbe öntjük, lekötjük, kamrába tesszük. Télen csak melegíteni kell.

Reszelt alma, nyersen: az almát megmossuk, meghámozzuk, lereszéljük, cukorral és salicyllal összekeverjük. (Minden 5 kg gyümölcsre 1 kg cukrot és egy kávéskanál salicylt számítnak.) A reszelt almát tiszta üvegekbe tesszük, lekötjük. Télen kinyomkodjuk és almáspitét sültünk vele, a levét szörpnek is használjuk.

Gyümölcslekvár: nem túlérett gyümölcsöt — őszibarack, alma, vöröshagyma, körte vagy dinnye — ledaráljuk, majd főzzük. Teszünk bele egy kis salicylt, ízlés szerint, 1 kg gyümölcshöz kb. 20–25 dkg cukrot. Forrás után 10 percig főzzük, utána üvegekbe töltjük, lekötjük, eltesszük.

Paprikalekvár: érett, piros paprikát belső erektől és a magvaktól megtisztítjuk, húsdarálón ledaráljuk. Egy kilo tisztított paprikára 20 dkg sót teszünk, összekeverjük, üvegekbe rakjuk, lekötjük. Ételizezésre nagyon finom. Vigyázzunk az étel sóságánál, mert a paprika sós.

Vad- és halételek

A vadhús és a hal világszerte kedvelt étel. A vadászokon, halászokon kívül még sokan szeretik. A belőlük készült ételek receptjeit felsorolni szinte lehetetlen, hiszen az emberiség egyik legrégebben készített ételéről van szó. Tiszteletre méltó, hogy a Tancsics Könyvkiadó, a Budapesti és év augusztusában megrendezendő Vadászati Világkiállítás alkalmából megjelentetett egy ilyen témájú könyvet. Tolnai Kálmán: Vad- és halételek, erdei gyümölcsök cím alatt. Néhány érdekesség a könyvből.

Mi kell ahhoz, hogy három személyre fűszerezett vad- és halételek asztalra kerüljenek? Mindenekelőtt 1 fűszert, 15 dkg sárgarépa, 10 dkg petrezselyemgyökér, 5 dkg kelbimbó, vagy kelvirág, 2 dkg só, 0,2 dkg egész bors, 3 dkg vöröshagyma, 2,5 liter víz. Mindezt gondosan elő kell készíteni, jól megtisztítani. A fűszert hideg vízbe tesszük fel főni. Megsószzuk, forrás közben leszedjük a habját, hogy tiszta maradjon a leves, majd beöleljük. Kb. 3 óra hosszat lassú tűzön forraljuk, epp, hogy csak bugyogjon. Amikor a hús megpuhult, kiteszük egy tálcra, s a vele főtt zöldséggel díszítve tááljuk. A levesből külön fazékba merünk annyit, hogy a szükséges tért, esetleg májgáskát kifizessük benne. A könyvben találhatunk vadgalembes, fűszerezett és pörkölt, agyagba sült fogoly, párolt vadkacsa és fűr, nyúlást, tuzelt nyúl, serpenyős özerinc, vaddisznó sajt, pörkölt, halászlé, gombaelet, stb. recepteket. Erdemes a könyvet a konyhában tartani. (Tancsics.)

KISCSURKA

De fura egy név! Kik hívhatnák így? Hát egy árva ökök, aki egy rengeteg nagy erdőben éldegél övegy nagynékelével. Borbála özányával, aki már igen öreg és nagyon beteg volt. Ezért, hát szerencsét próbálni küldte a nagy erdővilágba, hogy megálálja a Nagy Tiszta, ahol sok-sok ökök legelészik állatokat, és őt is befogadják maguk közé. Találkozott a rókaival, aki ellátta őt tanácsokkal, majd elkapta egy nagy-nagy eső, megázott és ezért nagyon elkeseredett. Aztán találkozott egy irdatlan nagy medvével, akiről azt hitte, hogy ő a Macskókirály. Végül aztán az is lett. Jötték is hozzá az erdő összes állatjai bujukk, bánatukkal és megválasztották királlyá, mert, hogy igen igazságos volt. Annnyira igazságos, hogy még a tigrist is jó útra vezette. A vadászokkal azonban már nehezebb volt a dolga. Egyszer aztán gondoltak egyet és kiszabadították a város házálatát börtönükből, majd megállapították azt is, hogy vannak jó emberek is. Sok-sok kalandról szól Márkus István: Macskókirály és Kiscsurka ökök című meséskönyve.

Berkes Péter: Várható időjárás c. rajzos meséskönyvből megismerhetjük a meteorológusok munkáját, hogyan figyelik a széljárást, a felhők keletkezését.

Jules Verne: Nyolevan nap alatt a föld körül c. regénye, amikor először megjelent fantazmagóriának tűnt, hiszen egy különleges fogadásból arra vállalkozott, hogy 80 nap alatt megkerülje a földet. Ma egy utasszállító repülőgép 80 óra alatt, sőt az űrhajók 80 perc alatt teszik meg ugyanezt az utat. Ennek ellenére e Verne regény semmit nem veszített érdekességéből, izgalmasabbá, sőt film is készült belőle.

Hárs László: Igazán gyerekjáték c. regénye a Sírál könyvek legújabbja. A szerző korábbi regényének főszereplő, Klinkó Gabiék újabb kalandokkal jelentkezik. Elhatározták, amikor a háború végén romokban hevert fővárosunk — hogy egy apró kis házikat rendezhöznek Nagyanyónak, Szépónak és Mikának. De nem ment ez olyan egyszerűen, sok furtangra, ügyességre, a felnőtt barátok segítségére volt szükség, hogy a kis ház feltámadjon romjaiból.

„Ne vegyék komolyan!” vallja Rátóczy Róbert, s ezt a jellegt választotta könyve címe is, amelyben frappáns színes történetek, különleges úti beszámolók váltják egymást, csipős humoros stílusban. (Móra Könyvkiadó.)

NEMZETKÖZI HÍREK

■ A Nemzetközi Társadalombiztosítási Szövetség Főtitkárságának közreműködésével, 1971. szeptember 20–21. között, a VOSZPSZ megszervezi Moszkvában a nemzetközi szakszervezeti társadalombiztosítási konferenciáját. Napirendjén szerepelnek a társadalombiztosítás fejlesztésének és szélesítésének kérdései.

■ Elnökségünk meghívására szeptember 6-án érkezik hazánkba az angol Postaműszaki Dolgozók Szakszervezetének (P. O. E. U.) 4 fős delegációja. 10 napos programban a két szakszervezet vezetője kölcsönösen érdeklő kérdéseket beszél meg.

■ A Belga Postás Szakszervezet (F. G. T. B.) meghívására augusztus 20-án 3 fős vezetésintű delegáció utazik Belgiumba, Besenyei Miklós főtájtár vezetésével.

■ Elfogadta elnökségünk meghívását az angol Postás

Dolgozók Szakszervezete (U. P. W.) A jövő év júliusában Tom Jackson főtájtár vezetésével 4 fős delegációt küldenek.

■ Augusztus 2-án utazott Lengyelországba az 50 fős magyar postás üdülőcsoport.

■ Augusztus 4-én érkezett hazánkba a 30 fős jugoszláv, a 40 fős csehszlovák gyermek üdülőcsoport. Augusztus 5-én indult Csehszlovákiába a 40 fős magyar gyermek üdülőcsoport.

■ Alexandria és Róma között létesített tengeraltati kábel ez év október 1-én kezd működni.

■ Münchenben átadták a Siemens gyárműnyű televíziótelefonközpontot. Az NSZK egyébként 120 millió márka értékű távközlési eszközt szállít Görögorszába.

Krakk József

TÖMEGES TÖMEGSPORT

Szorgalmas felkészüléssel eltelt hosszú hónapok, sok embert sportpályákra csalogat előcsatározások — területi és tájegységi döntők után — végre elérkezett augusztus első vasárnapja: a PSE Egressy úti sporttelepén lezajlott a Kulturális és Sportnap.

Fatalin János, szakszervezetünk titkára nyitotta meg a tömegsport-versenyek országos döntőjét. Eredményes versenyzést kívánt a résztvevő nyolc szakszervezeti tanácshoz tartozó üzemi válogatottnak.

Tornaterem-avatás

A rekkenő hőség nem csökkentette a jó hangulatot. A gyerekek a főépület hűs csarnokába menekültek, nem, nem az izzó napsugarak elől, hanem

nevében Fatalin János adta át rendeltetésének az új tornacsarnokot. Ünnepi beszédében hangsúlyozta: szakszervezetünk mindenkor kötelességének érezte a postás sportmozgalom hatékony támogatását. Elmondotta, hogy az új tornacsarnok 4,8 millió forintba került. E jelentős összeg a postás sportmozgalom nemcsak céljait, a postás dolgozók egészségvédelmét szolgálja. Végül köszönetet mondott mindazoknak a szerveknek, vállalatoknak, amelyek a csarnok felépítéséhez segítséget nyújtottak.

A hivatalos átadási ünnepség után Besenyei Miklós, szakszervezetünk főtájtára, Fatalin János, Zsiris István, Szendrei Ferenc és Bruckner Sándor — utóbbiak szakosztályvezetők — jogos büszke-

A futball a sportnap egyik fő sportága volt. Sok tapost kapott a két öregfiú-csapat mutatós játéka. Elvezetes, gólokban gazdag küzdelmeket láttunk az országos döntőkben a helyezéseket folyó mérkőzéseken. A Budapesti Csoporthoz RTV mérkőzés hat gólja közül egyik szebb volt, mint a másik.

Az ünnepélyes eredményhirdetés és díjkiosztó után — a hangulatos nyári alkonyatban — remek volt a kultúr-műsor. Szellemes konferanszié, szép hangú operabetések, és dr. Vasadi Balogh Lajos vezényletével a szimfonikus zenekarunk oly műsort nyújtott, amely méltó befejezése volt a szép napnak.

A versenyeredmények

Atlétika, nők: 100 m: 1. Kozempel Zs. (Kelet), 2. Moravecz M. (TIG), 3. Kade Zs. (HTI); — 400 m: 1. Szántó M. (HTI), 2. Pozsonyi M. (Kelet), 3. Krupp T. (Bp. Csoporth). — Magasugrás: 1. Nagy Zs. (TIG), 2. Farkas Gy. (HTI), 3. Kozempel Zs. — Távolugrás: 1. Kade Zs., 2. Moravecz M., 3. Pozsonyi M. — Súlylökés: 1. Tuza E. (TIG), 2. Schnellenberger M. (Kelet), 3. Igaz Zs. (Bp. Csoporth). — 4x100 m váltó: 1. Kelet-Magyarország, 3. TIG, 3. HTI.

Atlétika, férfiak: 100 m: 1. Frank Gy. (TIG), 2. Takács L. (Bp. Postaig.), 3. Ladányi Cs. (HTI). — 400 m: 1. Csizy I. (RTV), 2. Dózsa S. (Kelet), 3.

Borlai G. (TIG). — 1500 m: 1. Eder F. (TIG), 2. Nagy J. (Kelet), 3. Palásti B. (RTV). — 3000 m gyaloglás: 1. Andrásfay E. (TIG), 2. Balogh L. (RTV), 3. Uri J. (Kelet). — Magasugrás: 1. Horváth K. (TIG), 2. Bakonyi F. (Kelet), 3. Lánckzy L. (HTI). — Távolugrás: 1. Csizy I., 2. Csiki K. (Kelet), 3. Somogyi Sz. (Bu-vig.). — Súlylökés: 1. Fejős I. (TIG), 2. Horváth L. (RTV), 3. Dakó J. (HTI). — 4x200 m váltó: 1. TIG, 2. RTV, 3. Kelet-Magyarország.

Asztalitenisz női: 1. Zsiri M. (Nyugat), 2. Bérésné (HTI), 3. Petneházy (Bu-vig.). — Férfiak: 1. Nagy F. (TIG), 2. Pencz Gy. (Kelet), 3. Dankó J. (HTI).

Röplabda női: 1. Bp. Csoporth, 2. Bp. Postaig., 3. HTI. — Bp. Postaig.—Prágai Postaig. 3:0. Sakk női: 1. Soósé (Bu-vig.), 2. Szűcs E. (HTI), 3. Ilcsiké (TIG). — Férfiak: 1. Kerékgyártó I. (Kelet), 2. Gémesi M. (Táv-ig.), 3. Kiss Gy. (Bp. Csoporth).

Teke, férfi: 1. Nyugat-Magyarország, 2. Bp. Postaig.

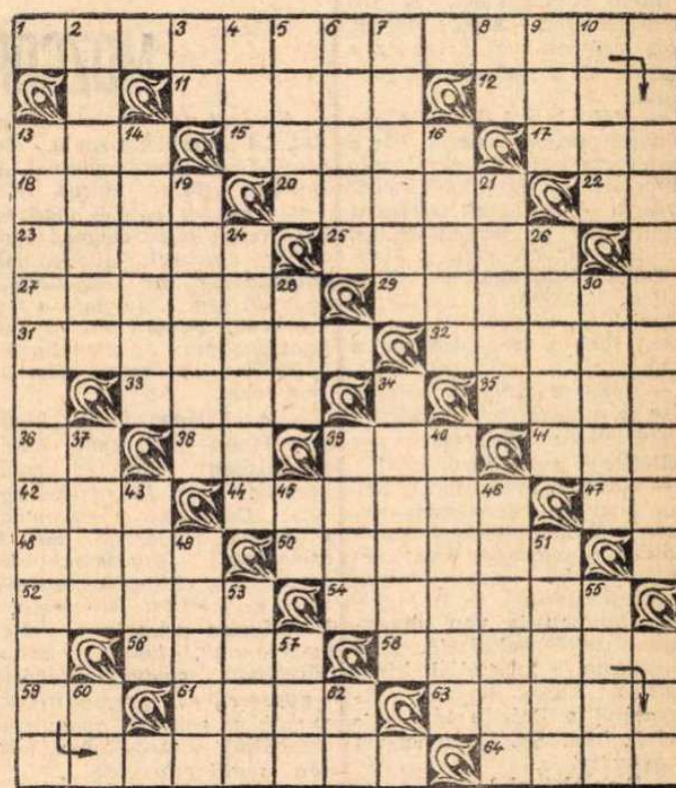
Labdarúgás, női: 1. Férfiak: 1. Bp. Csoporth, 2. RTV, 3. TIG, 4. HTI, 5. Kelet-Magyarország, 6. Nyugat-Magyarország, 7. Bu-vig., 8. Bp. Postaig. — Zöld-fehér Öregfiúk—Bordó Öregfiúk 6:3. Góllövők: Lőrincz, Tóth, Ragodics, Veres, Lagó, Richter, illetve Sári (2) és Szarka.

Kerékpáros kizárásos verseny: 1. Veress József, 2. Hegedűs Miklós.

A sportnap országos döntők pontversenyében, 177 ponttal, a Budapesti Távbeszélő Igazgatóság szakszervezeti tanácsának válogatott csapata győzött.

Vedres József

Keresztrejtvény

VÍZSZINTES: 1. E szakszervezeti füzett minden tisztviselő érdekelhet. 11. Ilyen költészet is van. 12. Gnom. 13. H. A. A. 15. Irodalmi műfaj. 17. M. O. A. 18. Szeret a Bánk bából. 20. Erkölcstan. 22. Tóth Sándor. 23. Híres lovagok (az utolsó betű költőzve). 25. Tanita. 27. Sok bűnügyi eset játszódik itt (Scotland). 29. Írás egy fajtája. 31. Karmester (Alberto). 33. Becézett leány. 35. A bű. 36. Létezik. 38. Fordított indíték! 39. MMMM. 41. Hőseg közepé! 42. Növény. 44. Gyermeke. 47. Rangjelző. 48. Flacon. 50. Vágni. 52. Más. 54. Butéla. 56. Elad. 58. Dr. Krasznai—Dr. Mező Béla könyvében erről is írt. 59. Erdei állat. 61. Névelő és mutatózó. 63. A koncentrációs táborok vérengző öre. 64. Vonatkozó névmás — többes.

Beküldendő: vízszintes 1., 58., függőleges 13.

Az előző számunkban közölt rejtjénny helyes megfejtése: vízszintes 1.: Az alacsony alabérek növelése, függőleges 1.: A törzsgárda védettsége, 15.: Pénzjutalmak.

Könyvjutalmat nyertek: Honti Ferencné (Debrecen), Kutasi Mária (Szeged), Kókai Sándorné (Kiskundorozsma), Tóth Ágnes (Szeged), Trausch Miklósné (Szeged).

Az augusztusi keresztrejtjénny beküldési határideje: 1971. szeptember 10.

POSTÁS DOLGOZÓ

A Postások Szakszervezetének lapja Szerkesztő a szerkesztő bizottság Felelős szerkesztő: BÉRCES GYÖRGY Szerkesztőség: Budapest, XIV., Cházár András utca 13. Telefon: 428-777 Kladja, a Népszava Lapkiadó Vállalat, Budapest Felelős kiadó: GÁBOR MÁRTON a Népszava Lapkiadó Vállalat igazgatója Terjesztő a Postások Szakszervezete Szikra Lapnyomda, Budapest

